

[Gregersen.]

indirekte, som foretrækker, at de, som har Raad til det, skal betale, og at Skatterne ikke skal væltes over paa dem, der ikke har Raad.

Vi ønsker særlig at henlede Opmærksomheden paa to Ting, nemlig Kaffen og Sukkeret; for det første, fordi de finansielt set betyder saa meget, og for det andet, fordi vi haaber paa, at vi kan genvække Socialdemokratiets slumrende Samvittighed ved at stille det over for den Tid, da de endnu var Socialdemokrater, og da de talte imod den Slags Skatter. Jeg minder om den Forhandling, der fandt Sted forud for Toldlovens Vedtagelse i 1908. Paa det Tidspunkt var der en Toldbeskatning paa Kaffen her i Landet paa godt og vel 1 Mill. Kr., 1,1 Mill. Kr., og da angreb Socialdemokratiets Ordfører, Sigvald Olsen, Venstre, fordi man havde nøjedes med at nedsætte Tolden og ikke havde strøget den helt. Sigvald Olsen udtalte paa Spalte 1273 i Folketingets Forhandlinger 1906—07, at Positionen Kaffe saavel raa som brændt foreslaas nedsat. Man kan ikke forstaa, hvorfor man ikke gaar videre, hvorfor man ikke gaar den Vej, som er den eneste rette, nemlig at gøre Kaffen fri, det er jo dog en Artikel, der i høj Grad nydes af Smaakaarsfolk, saavel i By som paa Land, og af hvilken Grund belaste hver Kop Kaffe med saa og saa stor en Brøkdel af en Øre? Han udtalte, at Socialdemokratiet ved denne som ved den sidste Toldlovforhandling vil foreslaa at gøre Kaffen helt fri og altsaa at stryge de godt og vel 1 Mill. Kr., Afgiften var beregnet til, og han takker Venstre, fordi de har udtalt Villighed til at gøre Sukkeret fri.

Jeg synes da, det er ejendommeligt, at man i Dag, hvor det ikke drejer sig om 1 Mill. Kr. paa Kaffen, men om 21 Mill. Kr., i Stedet for at komme med et Forslag om Nedsættelse eller om at stryge det hele, fremsætter Forslag om at beholde det hele. Det kan det ærede radikale Medlem Hr. Rager naturligvis ikke forstaa; han har formodentlig aldrig haft nogen Fortid i den Henseende, det faar man i alt Fald ikke Indtryk af, naar det ærede Medlem taler her i Salen, men med ældre Medlemmer af Socialdemokratiet forholder det sig anderledes.

Vi haaber, at Socialdemokratiet vil finde tilbage til de gamle Veje, til dem, de i sin Tid betegnede som de eneste rette, hvorefter Skatten i hvert Fald ikke skulde vende den tunge Ende nedad, saaledes at jo flere Børn der var i en Familie, jo mere skulde den betale i Skat. Jeg udtaler

Haabet om, at Socialdemokratiet ved de Forhandlinger, der maatte finde Sted i Udvalget, vil mindes sin Fortid, og at vi ikke blot ikke, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup frygter, skal faa disse Skatter gjort permanente, men at vi heller ikke skal faa dem forlænget for to Aar.

Thomas Pedersen: Som bekendt er der her i Folketinget et endog ret stort Flertal imod det, man kalder indirekte Skatter. Der er vel et endnu større Flertal imod alt, hvad der hedder Toldskatter, idet Venstre jo ogsaa principielt er et Frihandelsparti og derfor imod den Beskatning, der ligger i Told. Alligevel har det igennem mange Aar været saaledes i Folketinget, at man i stor Stil har gennemført baade Toldskatter og andre indirekte Skatter, og det har saamænd været ret ligegyldigt, hvilke Partier der har haft Flertal her i Salen, for man har ført den samme Politik i alle disse Aar.

Nu er der ganske vist et Ord, der siger, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en Stad, og det synes, som om der er adskillige, der har ønsket at være fri for det heroiske i at indtage en Stad og i Stedet har overvundet sig selv og saaledes er større end de andre, der gik ud i Kampen. Det er sikkert en Rolle, som ikke er faldet de forskellige Partier alt for svær; jeg synes tværtimod, man kan sige, at man med en vis Glæde har kastet de gamle Standpunkter paa Køkkenmøddingen, for at bruge det Udtryk, det ærede Medlem Hr. Rager brugte. I hvert Fald har vi i Kommunerne kunnet konstatere, at man der slet ikke er bange for den indirekte Beskatning. Altsaa disse Beklagelser over, at man gennemfører en indirekte Beskatning, som man er klar over bliver baaret af de store brede Befolkningslag, er ikke saa forfærdelig meget værd.

Jeg vil paa Det kommunistiske Partis Vegne sige, at vi ikke er i Stand til denne Selvovervindelse. Der har jo været Tider, hvor ogsaa andre Partier stod paa disse gamle Standpunkter, og de Medlemmer af vort Parti, der — som jeg — før i Tiden har været Medlemmer af Socialdemokratiet, ved, at Kampen imod de indirekte Skatter var et af de store Hovedspørgsmaal. Det var i høj Grad et demokratisk Synspunkt, et Synspunkt, der i alle Tilfælde skulde føres igennem. Det er jo nogle Dage siden, og det er snart ogsaa længe siden, vi havde Svesketoldens glade Dage, hvor man havde en Opposition, der fandt, at det var fuld-